

tisk Overbevisning, men kun har haft et Maal: at komme frem, faa Magten og bruge den i reaktionære Øjemed . . .

Formanden: Det ærede Medlem bruger alt for stærke Udtryk.

Borgbjerg: Justitsministeren paastod, at mine Bemærkninger om Bekostningen vare urigtige. Han sagde, at jeg selv ved første Behandling havde anslaaet Udgifterne til ca. 800,000 Kr., og at jeg i Dag havde nævnt et Tal paa over 1 Million. Justitsministeren maa ikke have hørt, hvad jeg sagde. Jeg gjorde nemlig opmærksom paa, hvad Justitsministeren i sin Tid havde anslaaet den store Retsreform til, nemlig 800,000 Kr., fraregnet Dommerlønningernes Forhøjelse. Den halverede og skamferede Retsreform anslog han til 500,000 Kr., fraregnet Dommerlønningerne. Jeg gjorde endvidere opmærksom paa, at Landstingets Højre erklærede de 800,000 Kr., som den hele Retsreform skulde koste, for alt for lavt og paa Grundlag af Ministerens egne Forudsætninger satte Tallet op til 2 Millioner. Jeg sagde: Skal dette Tal, der nu nævnes, forhøjes i tilsvarende Grad, komme vi op til over 1 Mill. Kr. Efter et løseligt Skøn — andet kan det jo ikke være — havde jeg ved første Behandling opgjort Omkostningerne til ca. 800,000 Kr., Ministeren sætter det nu ned til 600,000 Kr., men det kan nu ses, at adskillige af Tallene maa sættes betydeligt op, saa mindst 1 Million kommer denne Retsreform rimeligvis nok til at koste. Ministeren paastod, at det var urigtigt, hvad jeg havde sagt, at der krævedes ny Lokaler for Underretterne, thi det var ikke til Underretterne, der krævedes ny Lokaler, det var kun, naar Underretterne fungerede paa Bitingsteder. Andet har jeg heller ikke sagt. Men det er altsaa dog til Underretterne, der kræves udvidede Lokaler. Efter min Mening vil der ogsaa kræves udvidede Lokaler andre Steder, f. Eks. til Landsretten her i København. Man maa jo, naar der indføres Offentlighed, tilstede hele Pressen Adgang. Der maa dog ved Retslokalerne i hvert Fald indrettes gode Siddepladser for Repræsentanter for mindst en Snes Blade, mindre kan man ikke have. De maa kunne sidde nogenlunde ordentligt og kunne skrive osv. Men alene det at skaffe Lokale til en Snes Presserepræsentanter vil kræve Lokalerne udvidede, saa Justitsministerens Skøn er sikkert alt for lavt.

Den højtærede Justitsminister henviste ligesom den ærede Ordfører til Forholdene i Udlandet, navnlig til den engelske Sheriff,

og søgte at faa Tingets Latter paa sin Side ved at udmale denne højfornemme Mand med 4 Heste, røde Hejdukker osv., og han sluttede deraf, at det ikke var nogen demokratisk Institution. Men den højtærede Minister, der har været i England adskillige Gange, har maaske ogsaa set Parlamentet træde sammen og vil vide, at ogsaa dets Sammentræden er udstyret med middelalderlig Pomp og Pragt. Ikke desto mindre er det betydeligt mere demokratisk og magtudrustet end den danske Rigsdag for Tiden, skønt vi ikke have nogen middelalderlig Pomp og Pragt, saa det beviser intet som helst. Det er kun en Appel til Grinet for at komme ud over de Realiteter, der genere den højtærede Minister . . .

Formanden: Det ærede Medlem bruger stadig Udtryk, som ikke kunne passere her i Tinget.

Borgbjerg: Saa synes jeg ogsaa, den højtærede Formand kunde have paataalt et Ord som „Rabalder“ fra den højtærede Minister, naar han er saa streng mod os.

Formanden: Dersom jeg skulde paatale alle de Udtryk, som ikke vel kunne passere her i Tinget, kunde jeg ikke gøre andet. Det ærede Medlem brugte før det Udtryk, at Justitsministeren var afhængig af Pengemænd her i Landet, eller et lignende Udtryk. Jeg har ikke paataalt disse Udtryk, men jeg maa sige en Gang for alle, at fordi jeg ikke paataler et Udtryk, er Udtrykket ikke i sig selv tilladeligt.

Borgbjerg: Det glæder mig, at den højtærede Formand ikke kan paatale alt, hvad Justitsministeren har sagt, fordi det vilde være uoverkommeligt. Jeg synes dog, at Ordet „Rabalder“ er af den Art, at det i hvert Fald undskylder, at jeg ogsaa har talt i en Tone, som Formanden maaske en Gang imellem finder lidt for stærk, men som er fremkaldt ved en Udtalelse — der tilmed ikke er bleven paataalt — fra den højtærede Justitsminister.

Den højtærede Minister benægtede, at Inkquisitionssystemet var opretholdt; det fastholder jeg. Der søges gennemført Kauteler mod Inkquisitionssystemets uheldige Virkninger, og netop det viser, at man beholder det, for i Virkeligheden er man ængstelig derved. Et af Kautelerne er, at den sigtede har Ret til at tilbagekalde en Tilstaaelse, men vi have nu hørt fra den ærede Ordfører, der er Dommer, at denne Tilbagekaldelse ingenting bety-